

РЕШЕНИЕ**№ 127 / 27.02.2018 г.****В ИМЕТО НА НАРОДА**

Административен съд - Монтана, I-ви състав в закрито съдебно заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди и осемнадесета година в състав
Председател : ОГНЯН ЕВГЕНИЕВ

като разгледа Адм.дело №129/2018г. по описа на Административен съд Монтана, за да се произнесе взе предвид следното

Производството е по реда на чл.12, ал.4 от Закон за събранията, митингите и манифестациите (ЗСММ).

Образувано е по жалба на В.И.В. *** срещу Заповед №297/22.02.2018г. на Кмета на Община Монтана, с която на основание чл.12, ал.2, т.4 ЗСММ е забранено провеждането на митинги край затворената фабрика „Камгарна предачница” (завод Монтана) на 24.02.2018, 03.03.2018, 10.03.2018, 17.03.2018, 24.03.2018, 31.03.2018, 07.04.2018, 14.04.2018, 21.04.2018 и 28.04.2018г. от 11,00 до 13,00 часа. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и се поддържа искането за неговата отмяна.

Настоящият състав на Административен съд Монтана, като взе в предвид оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства и приложимата нормативна уредба извършвайки служебна проверка на обжалваната заповед по реда на чл.168 ал.1 АПК намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице и е процесуално допустима. С писмо № 46-00-5/23.02.2018г. (л.5 по делото) оспорения административен акт е изпратен на оспорващия, като липсват данни за получаването му, но предвид обстоятелството, че жалбата е постъпила в Административен съд Монтана на 26.02.2018г., тоест в рамките на тридневния срок по чл.12, ал.4 ЗСММ, следва да се приеме, че е подадена в рамките на преклузивния срок. Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**, като съображенията за това са следните:

Предмет на спора е законосъобразността на Заповед №297/22.02.2018г. на Кмета на Община Монтана, с която на основание чл.12, ал.2, т.4 ЗСММ е забранено провеждането на митинги край затворената фабрика „Камгарна предачница” (завод Монтана) на 24.02.2018, 03.03.2018, 10.03.2018, 17.03.2018, 24.03.2018, 31.03.2018, 07.04.2018, 14.04.2018, 21.04.2018 и 28.04.2018г. от 11,00 до 13,00 часа. Мотивите се свеждат до това, че мястото на провеждане на митингите е до път от републиканската пътна мрежа Е-79, като струпването на хора, участващи в провеждането на митингите на това място ще наруши правата и свободите на гражданите, преминаващи по този път с управляваните от тях МПС.

От събраните по делото писмени доказателства, съдът извежда следните правни изводи по същество на спора:

Съгласно чл.2 ЗСММ, събрания, митинги и манифестации могат да се организират и провеждат от граждани, от сдружения, от политически и други обществени организации. Съгласно разпоредбата на чл.8, ал.1 ЗСММ за свикване на

събрание или на митинг на открито организаторите най-малко 48 часа преди началото му писмено уведомяват кмета на общината, на чиято територия ще се проведе, като посочват организатора, целта, мястото и времето на събранието или митинга. В случая законовите изисквания на чл.2 и чл.8, ал.1 ЗСММ са спазени, тъй като с подадено в 10,28 часа на 22.02.2018г., Уведомление № 46-00-5/22.02.2018г. (л.3,4 по делото), граждани и сдружения, които са организатори на митингите, в това число и оспорващия, са известили писмено Кмета на Община Монтана за провеждането им.

По разбиране на настоящият съдебен състав в случая не се установява с провеждането на исканите митинги да се нарушават права и свободи на други граждани, тоест не са установява наличието на основанията на чл.12, ал.2, т.4 ЗСММ, дали основание за постановяване на оспорения отказ. Съдът намира, че възприетите от административния орган фактически основания не обосновават наличие на "несъмнени данни", че протестният митинг застрашава обществения ред или нарушава правата и свободите на други граждани. Обстоятелството, че при провеждането на всеки един митинг биха могли да се създадат конфликти, не е основание, което да оправдае забраната на подобни мероприятия, тъй като при провеждането му органите на полицията имат законови инструменти по Закон за министерството на вътрешните работи (ЗМВР), които да препятстват нарушаването на правата и свободите на другите граждани. Според законодателя, предпоставка за забрана на митинг, е наличието на несъмнени данни, че се застрашава общественият ред в съответното населено място, а в случая такива липсват, като следва да се отбележи, че посоченото място за провеждане на митингите не е свързано с причиняване на пряка и непосредствена заплаха за обществения ред. В тази връзка, следва да бъде посочено, че кметът на общината при евентуално възникнали конфликти или когато установи, че митингът не е организиран или не се провежда при условията и по реда, установен в ЗСММ, разполага с правомощието даденото му с разпоредбата на чл.13, ал.1 ЗСММ, да прекрати митинга.

Съобразно практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), свободата на събранията и правото да се изразяват гледни точки чрез тях, са една от най-важните ценности на демократичното общество - виж Решение от 02.10.2001 г. на ЕСПЧ по делото на Станков и Обединена Македонска Организация «Илинден» срещу България (Stankov i Unaited «Ilinden» v. Bulgaria), по жалба № 29221/95 г., 29225/95, първо отделение. Мерки от превантивен характер, целящи да ограничат свободата на събранията и на изразяването на мнение, освен в случаите, когато се предизвиква насилие или се отричат демократичните принципи, не служат на демокрацията и дори могат да представляват заплаха за нея. Това е така независимо колко шокиращи и неприемливи могат да се струват на властите дадени гледни точки или думи и независимо колко нелегитимни може да са отправените искания. В едно демократично общество, основано на законността, политическите идеи, които са насочени срещу съществуващия ред и чието реализиране се популяризира с мирни средства, трябва да могат да бъдат изразявани по съответния начин, чрез упражняването на правото на събрания и чрез други законни средства. В същото решение, ЕСПЧ е посочил, че свободата на изразяването на мнения е една от важните основи на демократичното общество и една от главните предпоставки за неговото развитие и за себеосъществяването на всеки един човек. Тя се прилага не само по отношение на „информации“ или „идеи“, които се приемат благосклонно, с безразличие или се смятат за безобидни, но и за такива, които биха могли да обидят, шокират или да

предизвикат безпокойство. По същия начин, свободата на събранията, закрепена в чл.11 Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, закриля демонстрации, които могат да раздразнят или обидят лица, които са против идеите или исканията, изразени по време на провеждането им. Изложените от ЕСПЧ мотиви, които напълно се споделят от настоящия състав на съда, очертават насоките, които следва да са водещи при постановяване на акт, с който се ограничава по някакъв начин правото на мирни събрания. В случая забраната противоречи на възпроизведеното по-горе тълкуване, дадено от ЕСПЧ, на ограниченията, които могат да се въвеждат по отношение на правото на мирни събрания. Същата е постановена при липса на конкретни данни за застрашаване на обществения ред и нарушаване правата на гражданите. При провеждането на митинг или протест винаги в сферата на хипотетичното, би могло да се стигне до инцидентно нарушаване на права и свободи на гражданите, но единствено само съмненията или предположенията на административния орган не могат да обосноват засягане правната сфера на други граждани, което да се явява прекомерно, респективно несъразмерно и неоправдано от гледна точка на закона.

Следователно в контекста на изложеното и на чл.11, т.2 от Конвенцията, за да е налице обосноваване на налаганото ограничение при упражняване на правото на мирни събрания, митинги и манифестации, административната намеса следва не само да е предвидена в закона, но и да преследва законна цел. Дали ограничителната мярка е необходима се преценява въз основа на прилагането на принципа за пропорционалността от гледна точка съответствие на преследваната цел при налагане на забраната с несъмненото съществуване на истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, засягаща основни интереси на обществото и непосредствен риск от нарушаване на обществения ред. В противен случай, би се стигнало до налагане на ограничителни мерки при всяко уведомление за митинг и манифестация без същите да почиват на законово основание и доказани твърдения.

По разбиране на настоящият съдебен състав в настоящият случай незаконосъобразно административния орган е постановил забрана за провеждане на митинги по отношение граждани и организации, които надлежно са упражнили правата си при спазване на разписания ред за уведомление. Съдът отбелязва, че наличието на правомощия по чл.13, ал.1 ЗСММ, с които разполага Кмета на Община Монтана, както и прилагането на мерки по реда на ЗМВР, които могат да са упражняват от органите на полицията в случай на нарушаване на правата и свободите на други граждани, са достатъчна законова основа, че правата изразявани чрез митингите няма да застрашат и нарушат права и свободи на други граждани.

Съобразно гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че оспорената Заповед №297/22.02.2018г. на Кмета на Община Монтана, с която на основание чл.12, ал.2, т.4 ЗСММ е забранено провеждането на митинги край затворената фабрика „Камгарна предачница” (завод Монтана) на 24.02.2018, 03.03.2018, 10.03.2018, 17.03.2018, 24.03.2018, 31.03.2018, 07.04.2018, 14.04.2018, 21.04.2018 и 28.04.2018г. от 11,00 до 13,00 часа, е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, предвид, което на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.12, ал.4 ЗСММ, I-ви състав на Административен съд Монтана

РЕШИ

ОТМЕНЯ Заповед №297/22.02.2018г. на Кмета на Община Монтана, с която на основание чл.12, ал.2, т.4 ЗСММ е забранено провеждането на митинги край затворената фабрика „Камгарна предачница” (завод Монтана) на 24.02.2018, 03.03.2018, 10.03.2018, 17.03.2018, 24.03.2018, 31.03.2018, 07.04.2018, 14.04.2018, 21.04.2018 и 28.04.2018г. от 11,00 до 13,00 часа.

Решението е окончателно и подлежи на незабавно обявяване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: